

سو سیال شویندیسم:

رزنمہ زیر پرچم کار ۵۹

آنچه که روزمندان از آنچه مسئول دفاع از بودجهای مردم و **استیل ایران** در توانستهای امیرپارسیم مراوی زویی کار آورده نگهداشت و ناسخه است امیرپارسیم « مدیریت اداره جزئی مرسی از آنچه مسئول دفاع از حکومت، اسلامیست! اما روزمندان در ربع ایام صرف می‌کنند این سفر خود می‌بودند و این راهنمایی از مردمان لذت نمی‌کند که مراوی بسیار گذشته خلو و سرمه و روزمندان از دل عمارت‌ها مطلع، دوستی و ایام آسر ازه خود رحبت داشتم روزمندانشان سود هرچه سمسیر به سطح، و در این از، مویم خود می‌بودند ازد و فروغ منشی به استکار معاذوق این سفر خود می‌زدند، هم‌نشست و هم‌مرحطفش کوکی و اکنون کشاست و قدم به داده همان روزمندانشان ای ای مزیدیکی بی‌نوب و کاکتیست در آغاز سمت‌داده سود بدوهنا نه ای بی‌بوروسیم بی‌در بی‌روزه سه نیک! » (صیغه روزمندان شناس ۱۴۲) و « در ساره حسنه و ایکمک، که معمولشها ز معصمه زرمهنه کان ۸۷/۳۵ که در این مقالات روزمندان کان به سطح دعای از روح از مردم

در مصائب ای اور نویسندگان در بیرونی به حکم کے درآن
زر دندگان اگر موافق خود در سراسر موافق اسلامیان - هرمیت و مسیحی
پروردگار - مسکار ای اور نویسندگان کی مکمل شرورد ساہب حکم کی مسویت؛ آن
سباس کے اصرار پاکیم آمریکا، حکومت عراق و مخدمندان آن (....)
و دادستانی مخلوق را درست کیجیے و احمد (سا اهداف متعین خود) یہ

اینست، ساخته ای ماقم در کشور های مکننه و ماس- وزاره ای
برده و حب که سوپر تولدت میعنی "اکه سوپر کشنه بعین"
خرده سوزاره ای بینه سوپر شده و "تیا او هنک اخبار نهاده
و به سایر دیده مانکویسم، سال ملک و شاهزادی ای ایست
ذلیل آجنه همه و اد امورها، بیوار، بخسار او اورسی و اورجاع
سایه های معمور، میش و میم، مانکه ای ایام

روزمندگان نسباً رکونهده است که میراث طرح "هدیه سنتل" کومنیستیها در سراسر شهاب عراق - و تاکنید میتوانند بر حافظت ترد اندیشه ای روزمی همچوی اسلامی خود را "کسروی" و سوا را سود بپولناریا آکایند - منعای اسواره ساره و میاناید شناس دهیم که چنین در پوشش "هدیه سنتل" کومنیستیها "هیا موسحال نو" - سمعتی را طرح - شناسی و دهنایل موکنند که "اکثربت" می همیجح حب و حیا ای آنکارا برسی آنرا درودت دارند. اما پس از بیرداهیان به عنی مصاله و بروی آنکه دفعه ای دیگر آن ایجاد راهیم - مخفی میگشیم که گنه استبدالات و خوهر شنکر موضع موسوال و مدونیتی در چشم و بزیرگام که باسی اسوار است؟ کارمان را از ای ای ای مطرادات رو زدنگان جدول - گزجه آنطور که او سیر میانیه ها، مردمانه لغو صمیمه ها رومی ند این جھالت سین در حال رفع است - کارمان را

در میانه شماره ۲۵۹/۷/۶، که بسته میرسد، سوابی خود
مادام بیانه شماره ۱۵۹/۷/۱ نمایند شده است. و مسندگان
نظرخواه خود را در مدار، ماهیت چنگ ایران و عراق، اهداف آن متعق

اما امّة تحقق ساقعیست استثنال حرمایه باداری، درکشل
جسالخه او سرمایه داری امپریا لستی همانی است؟ حدیث نیما
عن اصلنال سرمایه باداری کشور نهاده مقدونی است که
دزون عطفه امیر سرمایه نهیی مناسنات کار و مردمانه باشد حدیث
معینی است. و هویت مطابق امیر سرمایه مناسنات کار و سرمایه باداری کشور
تحت طبله است که تبعین کنند سه وجود و اسطه سیاست بوروزاده
بزی بر پروشاپاری دولت بوروزاده ای و ساست های بوروزاده هی
شاند، سرمایه وجود و خود ای امن مناسنات امپریا لستی کار و
سرمایه، که درصوف تحقق استثنال سرمایی کشور تحت شناخته
بینی در خواسته عدم و استیک دنباله ایگر، فوجی و اداری دولت
بوروزاده ایمن کشور سه هول امپریا لستی، بوروزاده ای و دولت
او در فرسال مبارزه بروشاپاری و اداره اقبالی های راه دموکراتیک
دیگر افشار مردم - ساکر از طریق اخلاق سیاست، قهر و ارتضای
بریها لستی است. نولید و بازتولید امن مناسنات انتظامی
بریها می است ازرو و رویاسی سرمایی خود را بازیست از این احتمال
ساخت و نویش سیاست. جهات سوسال سوست - معاصرین بینهادن
و انتگار دولت استثنال و نواسنده سوروزاده ای که شام بروولما -
پردازی بعدست می گذند ساده شان **دهد** که هیچ دولتی درمسا ره
بروشاپاری و سرازیر تصرف درست سرمایی چه جایشی
باشد؟ باید شان دهد که بوقت ای و موقلل بوروزاده کشند
بینیست بشرط های مرکت بروشاپاری در صرف ندرست سیاست و سیچ بدهد
تای برولوتری برای سوسال شتمم را بمحبتن هی داد؟ باید نشان
دهد که بوقت ای و مقتله و افسنه سوروزاده که مکاسبی در

از هر یک مارکسیسم کارگاتکارشده است که میتوان آنکه برای همان این بدبینه خام سیاست امپریالیستی را داردید گرفت: از طوفی جنک امپریالیستی خارج، منوشه هاشمی اراده من می دهد، که چونه سیاست میتوان از طبقه ملکمندی پسرمدهای ملک و معاشر اقتصادی، یک دولت کوک را کند نظر شیاسی مستقل است به مبارزه میان فدرات های سبزروز گشته است (اگلستان و بریتانیا). و از طرف دیگر، تجارت به دموکراسی است که کوچک و خانه ای صفت نموده باز از نسل اقتصادی وجه شیاسی با ماهنتیابی (امپریالیسم) و یا با است پیوستن هنگ های کاملی به دهنن (جنگ ها) علیه "خان" امپریالیست شان میگردد. او هم اکنون، این امر را در دنیا از نظر سرمایه مالی تا پای تخت خلق است، بلکه کاربری سریع کاریکاتور ها و تراویثی سخاوت سیاست امپریالیستی شان، برای همکاری امپریالیستی شان، و پهلوانی اینکه عملیات نهادی "خان" به خلیل شناخته، در جریان پوچیده و دوده "تحلیف باشدنشی" است. فراموش کردن علم و تیره دنیا سیاستها و اسناد انتزاع و نکثار بجا و به جای کلمه از برگردانه "امپریالیسم" بین رسانی به مارکسیسم نداند از داد. (نایکه از ماست).

سکاوارید از ارتضایات متفوک حرب همپری اسلامی و مردمی
دکی اثبات نده و متندد لیبرالیها مرغافر کنیم (جراک این
مکانی نعمتی کشیده در تحلیل مادراده) و از موشیاب تومیمیست
های خودسرمیم که حکومت خمینی و ترکانی . حکومتی بوزاریانی و ارسلانی
سازی مستقل و با واسطه است . حکومتی است که از ارادات دیگران دستیاب
نکد . اداری و هوقوکی فرماسنوده را هیچگار از دولت با اعتمادیه
خای سایس امروزی ایشان نیست . سایس های خود و افرادی از افسوسی
نهضت کارگری و حکومتی و سلطانیات دموکراتیک مردم بسدون
رضمهود و مشاوره ملایسا و پیشگوون . خود مستقل شعریف می
گند . بیوههای پیش رو این سایس ها را خود مستقل و سبدون
دستور گرفتند از شاپور من این ما آن دولت امروزی ایشان نعمتی
باشد . این احتمال ایشان را خود مستقل و سبدون

از آنچه در مرور عدم شناختن رخداد دلت ملی و متممیت سوراژواری با امیریا لیسم گفتمند سخنی بیدادست که دولت بوروزا شی مستقل نباشد. طلبان بروتاریا نسبت و پیغامدندنیا از آن مطالباتی و انتخابی داشتند. دوکوترا کی و اقا برولیما و ایشانی، اسد، کسری شاهزاده در این دعوای تصریف در اسas ساسایا انتقال سوراژواری و بروتاریا بدانند. طلبان بروزگردانی که بین شوطهای مسازده بروتاریا برای شرف قدرت سیاسی و استقمار سوسیالیسم، فرام سازد. امنیت اسلامیت مدنی سرکشون با عنین ارتقا و ارتاعی اسراریها را ایستاد و نه تعبیر شکل این فیبر و ارجاعیه مدارکشل از این وساعت و میتواند ملکیت این دوکوترا و ایشانی است. و همه مدعی سوریه عالمیان از این آن. دولت سوراژواری انتقل و ملی که همانند تپلیسور تبریز و ارتاعی امیریا لیستی در سکل مستقل، نایا و امته و «امی» و با ملکین اجر ایشی از نظر حقوقی و اداری و ایشانی و مسلسل ایجاد شد. صونا احادیث نسخه‌های اسناد در مناسبات سیاسی متفاصل کشور خود را بسط و بوروزاری کنور امیریا لیستی. این احادیث نصیر در مناسبات سیاسی متفاصل بوروزواری کنور تجسس سلطنه و بوروزواری کنور متزویل، بادا دولت مستقل و ملی، مطالبه ای لیستی، حرمی امیریا ایشانی و ایشانی دلکشیده دریانی ناسوانی و این دعوای تصریفی است. طبعاً دولت مستقل سوراژواری مدعیان این دعوای بروتاریا طبقاً اسرائیلی مدعیان نشان مونتو در بیرونیت روئند. دعاوه طبقاً اسرائیلی داده و بامناره هیئت درجه است. مایه ای امیریا لیسم همو میانند. (زمینکان، درباره جنک ۰۰۰)، یعنی جازیان مطالبه ای سوراژواری مدعیان این دعاوه دمدوخ کراپنک و بروتاریا. این دعاوه در دویش ساسوتا ل و فوستی هاشمی ها مدعیان ای سوراژواری ایشانی داده و کنکنیت ایشانی در دیگرانی کارگردانی و مکونیست این. و زمینکان، درین طلاقه راه کارگردانی اکتشیفت. ما طریق «استقلال سیاسی ایران» و با این راه دن طلاقه لیستی «دولت سوراژواری مستقل» «مدعیان ایشانی» و این دعاوه ای بروتاریا می‌باشد. کارگردان و ادراچک کنونیه به انتصار اسلامی این دعاوه ایشانی در میانه حکومت‌جمهوری اسلامی و به دفاع از این حکومت دعوت شدند.

حال پس از بیرون خودر مخواهی سوال شویدم
ها وستان دادن ندید آسان به سویان عالمین نموده سورزادی در
جهنم کارگری بیوردا زمین به "موردمدها" و شدوات های روزندگان
با اکبرتی - ساخته سواره دفعه های موادی بوسیله شومنم
روزندگان از خاتمه موسال خودر مخواهی "کترنیت" - دخته هست -
سردانه می برد - چون این ماسان که چکونه روزگان این امر رفته
روزندگان ۱۳ کوشیده است محروس رازیز سری کارهای پیغام بردارد:
مرفتانه روزندگان ۱۳ بسی از سریم اوضاع و رسموند سلام
احسنات "امیرالشام" ۷ برسکا : گوشه - دجالت سلطانی سامست
دیگری؟ - به راه شناکنید و سرمهای مغایره ناخواهان (مسالی
در هفده بیرون روزهای صدیده)

درخواست و قرع آنچه گفته شد که امتحان آن بعد می‌بینست
او اینجا بسیجده سواره طلبانی کوشی پیشتر نزدیک شد و
وطاید گوشمندیها و اسلام‌دوخان حسابت و دیدگشت
در جریان رام را که ضمیم است که آنچه حمله کوشمندیها
و اسلام‌دوخان در درجه اول و بعد از آن ساده نزدیک باشد این
ضمیم و عده نظام سرتیکت‌داری و ایمه معنی سوده‌واری
لشمال و مخدان اصولی‌بیم سانند. کوشمندیها و اسلام‌
دوخان ناید سپاهان از شیوه خوده سوره‌واری حاکم است
اعبری‌بیم و نظام سرتیکت‌داری و ایمه اعتماده سوده،
مرده سوره‌واری حاکم بر آنکه می‌تواند بر همراهی‌تاری و ایمه
مرده سوره‌واری حاکم بر آنکه می‌تواند اسلام‌بیم سرتیکت
دانده اسلام‌بیم خودی یکشانند و دیدگیر این اسلام‌بیم است
لشمال سرتیکت سوده سیم سرتیکت‌داری و ایمه اسلام‌بیم
اما ساده نزدیک داشت که حقیق جنس ساتکتی و سهوده‌کسری
اسلام‌بیم از شیوه خوده سوره‌واری حاکم با این‌برای‌لهم‌بیم
شطرنج شرسودی و سه‌گرام حد منشان جی و مینه اصلخ
می‌سانند. [ساکتی از سایر] .

موسال سو میستهای دیر بروزه ده هنگامه ساله قدرت
سیاست ای نقطه مطر بولوپارا و ایکار گذشته و معنی دارندگه
بین بوزوار او زنگین است. بعارات دیگر این موضع کشیده
که در مراکش ایضاً در عدهای خود از اسلام، دستوردهی و
که این ایجادهای اولیه کل بوزواری موقده در شرایط مکتبی
کوشی مجدد گردید. سینداده، و مشارکه ارشادی این ایستادهای
دوکوایا سیک خود با میاوه هر راه سرگشی بوزواری و سفر خدروت
نمای ملخصه میگردید. دندنه خاطر سوالات منشتها شنیده و
نمیست. همانه آشنا بود این امکان که جخونه سانس- ساسی موجوند
در میان بوزواری، ساسانی که در عدم واکنش و انسانلای
حقیقی، اداری و دیبلوماتیک حکومت گوشیه هر بوزواری امیرپا-
همیستی خلوه‌گیر کوبدیده بخوبی ماده و نشسته سرکرد، و رسمدگان
کنکار ایضاً دیگر رئیس محظوظ اسلامی در جنگ دیریزی داغ ای حکومت
اعداد اتفاقی خود میباشد. اما اکثر کمی از این میانه میتواندی که این
در فرمایش بودست داده بودم، سعی ای امریکانه: «زیریزی»
محظوظ اسلامی ای موجویت بود همانچه میگمde - ل ریز و زیریست
دادن موسال نویسم خود استفاده نکنند و در میتویم آن بینندگان

 गुरुहुग्गुलग्गम्

ن است؟" وزمدانگان با متأهده کارسازه میگویند این است
که حکومت، ماهیت خود را بوروزاری منتی، ماهیتی قسمد
می‌نماید! ماهیت در نظر وزمدانگان بمعنی همان بوروزاری خارجی!
و زمانی میگردند، این آنکه هیچ اتفاقی در این قسمی تغییر نداشته باشد.
نه بمعنی وترکا، در شورش "ترکیب جدا" در پرایمیسی "حکومت" نباشد.
نه بمعنی وترکا، در میان مانند.

زندگی و اخلاقی طبانتی. اخلاقی در اسلام سایه و منشی
مکن آنان در مرووده اند اغلظ و سیز در خودروه اند بر حکم
امثله اند که بگویند اخاذ یک سپاس و تاکتیک واده است.
آن اوضاعی هم که روزگان ۱۳ بیشترین کرده بود و شئی
مکنی خود را در قبال ایام طغیر ساخته بود در شکل جنگ گوشی
دیده و روزگار مددگار نیز همان شاکنیک اکثریت را با سعی در
آزادی داشت مردمی اند در چونکه اتحاد آن، اتحاد هم یکتند.
کسی که اکنون سری یکی چندان متنبل نمی شود ممکن است بگویند
بریک و مدمکان و «اکترین» را متناسب نهاده باشد این شکل سوابق
یستی آن در سایه روزگار مکان ساره طلاق می افتد (سرمهنه)
گذگان ۲۲/۲۱) که صور آشکار شده اش را در ذیرو بیرون گار
هایان ساره و مودوده ساره می سازد به «مردمی» می نهاده. اینبار
زمینداران همان سوالاتی که مبارزه نهاده اند معلم پسرها و
ت میدهد. معمول می سازد: آیا... چنان حاکمه که این پروردگار
مراء ایورتو نویسته بیا از خبرات و میراث جنگ سخن می گویند و
نتقدیں می کند. سیمه خاطر این چنگ مذممن خود با هشت
عرانی، چنگ مذممن بر علیه طلاق ایران و عینش اسلامی
که کرده است؟ بایس به این سوالات امکن است که مم ایورتو نویسته
واکه امور رسمخانه اند داده اند از جنگ سلطان طغیر می گردند
یعنی مم گویند ساره می گردند!

روزی دیدگان مجدد ایرانی "پسپن ساختن امور شوتنیستند" این اصطلاح که مکوبه را نمی‌کنید: "آغاز جنگ با عسوس او" ه است. تندیگ جنگ را علمی خانی کرد، همه اراد است بکردن، و خسارتی را در شرایط تغییر ملتمان سرسی داشت. همچنانی اتفاقیون در سیرهای مختلف حکومت شاه مطلع درخواست شدند و غیره ادامه همین جنگ است. در فوزستان به ستداد گشته های گمکنیست جمله می شود: در اهرار جاده رجا هدیه موردنیست و از این رفاقت های گردید و سلطیل می شود. در همه جا شترشیون را می بینیم! رامع از مکوبه های شیوه می شوند تا مبلغ ملاج و مستکبریست. نه بیشتر روید و ... اعلی!

زیرمذکور اگر برای این میسر نباشد، میتوان از آن میکوئند
اگر اسکار شده است و از این سبب "اکتوست" بینای ساره، "اکتیون"
آن اسکار است و میسر نباشد، به داده از جنگ بخواهد که این میکوئند
از این میکوئند، "او" را زیرمذکور اگر میسر نباشد میکوئند
فقط میکوئند "اسکار" را میکوئند "داغ" از تزوید های صورت
کتاب و استثنای اسوان "ستن" میکوئند، اما ورسیدگان علی داشتم
که در میکوئند در عین به داغ از جمهوری اسلام میکوئند که
ترست "نمود و عمل خواه من نمیکند"

روزگارستان می‌رسید: «دغاغ از تونده‌های این دلخواهی‌ها، استناداً

کلیان ابران در قبال حنخور عوای سیاستی مارکسیستی است

کیمی‌بندی در سامانه مارکسیستی دنبال کرد»^{۲۶} (مسایه شماره ۲۹۴)

شوده‌های مردم خود: «ما جنگ و دسان و ساندری علیهم

شکایع از استنادل و اذللت بود خواهش سرداند و راه را دشمن

نمی‌گیریم، این بوسیله انسام و ساندالهای ناشون خواهد شد، تونده‌های

ایران اسرار هرگز از این دلخواهی‌ها نمی‌گیرند که این سبب می‌گذارد بازی

کلیانی شان برعلومنی روزیم می‌گزینند! اسلامی شیراز بوداری گسترش

باشیمه شماره ۲۶، روزگارستان که سخنخانه به غایع از تونده

کیمی‌بندی می‌گردید، اکنون عملی خنوده‌ای شتی زاده اند و موشکی

گزندی از این بازی کشید، می‌گذرد می‌گذرد می‌گذرد می‌گذرد

کلیانی شیراز بوداری این سیاست را می‌داند: می‌گذرد می‌گذرد می‌گذرد

روزمندگان شاده، ۳ شنبه سوری ۵۹ سال مطالعه ای داشتند
دکشنیسم و روپریزوئیسم در برخورده به حاکمیت ظاهر می‌گردیدند.
این مقامات دوستی مادر، خواه اول تعهد و توصیه ای از اکتبریست.
اسکه علی نرم بسیار از سوسن‌ها و شاهزاده‌ها بود. آنکه در مرور رژیم کشیده
حاکمیت این روزگار را دکشنیسم کشیده شدند و قادر به شناسنی محظوظ نبودند.
ترکیب های حاکمه وجود خرد بوروزواری سنت مرغه در حراکت
نیستند. اکتبریست‌درمروره ترکیب حاکمیت منه "حلیلی خشم" و
-الله من سیاپ و رومندگان - سکار نیزندند. خود دوم عالم‌گردان
(خدن پرتوشید چه؟) به بیچاره اکتبریست داع بوروزواری که در عا
که کوچ و می‌توانند بیمه کنند؛ که ظرفه بوروزواری که در عا
که این است: همه موظفی در قیام انتقام‌بران دارد؟ این خسارت
بوروزواری چونکه با ایناره شوده‌ها سراغه سرمایه‌داری و ایستاده
نه اسریها بدم و دیگر نیستند؛ این از اگان که فرد بوروزواری
امم از پادشاهان، گفتی‌ها، دادگاه‌های انتقام و شیرمه چیز
می‌کردند. روزمندگان به اکتبریست می‌کوید: "شما خوشیده
تلخیل کنید. من خواهید راحم شد ماله ایام بی‌نیاز دارد حلقه
مشنیک و مسند و نهد دارید مسلوکی بوروزوارد کنید. بیش چشمونه است
که ساله ماضی وته ترکیب جنگ‌ناشیسته از درست در هاشم‌خان که اسد
نه از خواه داد رسیم می‌کارید" (شناگرد از روزمندگان امسد
لزوم است که ساری بخودن و امده "ترکیب" و "نیادست"
در سند و روزمندگان بخودن درست بدیند. روزمندگان "اکتبریست" گذشتند بود کارا منه
به سال ایشان که فرقا در دنیا ایشان را می‌گردیدند. روزمندگان ساری با
عاماهه "جنتا خ خرد بوروزواری سنت مرغه" را رومی کنند. گارا منه
می‌مای سیاپ. سرشار از نسل، گستار، ساسور و دینه بـ دمو

مورد اول است) حینش کمونیستی ما که ازدی دن سوسوا لمس خود را سورپاشی و مسارعه دموکراتیک-بلی می-برخاست از تاکتیک پرورش خود شفاههای هرسه جربان عده بورژوا - بیبرال - خردی بورژوا - موموکوکات و اسلامی بروگری و اهل کرد و می-پرورداند. اهمیت اوضاعی هرچون بسیاری برای حینش کمونیستی در این است که امکان این روزها برای این اتفاقات بسیار نداشت که عملایل اینجا نباشد. و ساید، که در هر یکی از این اتفاقات بسیاری از این اتفاقات بسیار نداشت که عملایل اینجا نباشد.

موموسکری و اتکال و شوه، های فعالیت سیاسی شان آنکه مردم گردید را باز بخوبی منجذب کرد و رای‌کاری را که موابaise نه غیرمهده اسلامی خود را در پیوسته نزدیکی به شوری و تاکتیک سازی کیم خط کشند، در تعیین طرح اثاثان باری دهوا زاین طبق به نتیجه برداشته و ساختگی کوئی نیست، در جمیع کارکرده و پادین و زندگی شمار ها و شوه های فعالیت اسلامی پولیسی و درین کلام تحقیق و مدرّس

ب عنوان **کوچه هایی در شهریار** نوشته شده است.

اعیت امین شنول، میرزا جعفر ایوان و عووان ایوان تاجی
در ایوان اسکد که با ۱۲ کارکردن معمتوی لیبریا ایلی مطراب سرتاسر مادی
و تاکنیکی روزمندگان — و ایمان راه کارگری — پاکانندن موسیح
آنچنان به زیر سریع مسیح مامضت، کار ۵۴ — که مینان را میتوان به
رادیکالیسم و پطربازی عبارات چه خودگشان را در این بحیره پنهان
نمیتوانستند — و درین چه خوبان میروزد و ... درینها نیز
در حینش کوششمندی به سپاهی درآورد، غرفکی که خواهد گذشت
پاپی میاند و وفا داری میزد ایران بیرون شناسانی نیافت کند.
هر چون کوششمندی که به بند و شست خود از لفاسد است و از خود راه
حرث کوششمندی میگذرد، اکنون یا به مامن از این
خوبان میتوان — و دینهندنیه آن کمک کنندکه از خود کوششمند
نشستن بیرون رفته و در تکار «اکنتریت» نشانی مودر اسرائیل میگیرند
پس کوچن «بز تو وده» — که اکنون مدعوان بکه خوب بیانی در فرهنگ
ورا ایجاد کنند و این پیشنهاد را بیش به بکه، بکه جاوی و دشمنانه و مهربان
واره ایجاد کنند و این پیشنهاد را بکه، بکه جاوی خود را درین میتوانند
کاشان میشانند که این احمد، ظرایز سوین سویا — لیبرال ایوان —
در خارج از حینش کوششمندی افتخار کند. مابه هیم خود و درجسته
نویان خود در ایوان راه کوششمندی و در این رسمیه خیان میگردد
دارمین باره این و هاداران **کوششمند** روزمندگان که مطلب را دیدیک
نمیگردیم کامد پیشین من این ساعت زمان شدید است که بینداز مطرح خواهیم
گشود.

این مثاله می بینید: «این حکم محل و زمان ساخت مرتب یافده که
ای اساس و متدولوژی جزئیات مختل که می خواستی اسکه اعلی
درین طاهر آشنا موضع روزمره بینایان سودمند...»، (دیسا راه
چند...) اگر اشاره به این ساخته را «عصر اندام»، «حالی
کردن» یا «دل خوبی» و «زیخوانی» نسبت داده شون، نکنم که این
اعقادی را می توانم «تحلیل سمه» درست دیدم؟

اعمّت واخي سامي هرشولو سريع در اوامن در پيشت كشه
ما راه دفعه وعلقاني مع اساس طبقاتي، شاعر نظراء برومه
اى واكتهن جريئات مختلف را، در جوگوکي از رسابين کدا وشاريط
نوين بدمست مهد و شرعا هرچهاره، شفويها و اشكال خناهيت سماين که امواج
واسخاد می‌باشد، از نقطه غلبه اشلياق اين شفويها رساصمع
اساس طبقات اصلی جامعه عالمگار رده و هنر خان و بونشاند.

را بخوانید!
ودرنگنیروپخش آن
مارایاری گنید

رفقا!